

Prosim vás ne... nám jenom nemi.. nefungují mikrofony,
tak mě sem poslali, abych...
ne, ne, prosim vás já...
já mám ženu a děti!
- Vaše chyba!
- Ááááá!

Na tváři hraje lehký smích,
duše je ale smutná.
Když slzy však máš na lících,
život mi sladce chutná.
To že má tvář lže a klame,
pochopí dívka něžná.
A srdce si krutě zláme,
ta která svět ještě důkladněji nezná...

Ty uměla ses jinak smát,
byl to však hrozný omyl.
Jeden pán řek ti: Pojď si hrát!
a pak ti srdce zlomil.
Od té doby slzy roníš,
když usmívat se sluší.
A ve smutku zmíchem zvoníš,
což někdy pohřební pohodu naruší...

Poslední stolec u dveří,
tam kde se v koutě sedá.
Když se už na nic nevěří,
a nic už dělat nedá.
Rezervujte pro brunetu,
která už dlouho stála.
Aby se tu, zády k světu,
konečně zas jednou od srdce zasmála.

Ten věčný rozpor mezi láskou a povinností...